

ה"ט 17146/06/16 - הדר דהן נגד אסף דוד סנדרוסי, עמי סנדרוסי, אלעד סנדרוסי, דניאל סנדרוסי, אדם אלימלך

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ט 17146-06-16 דהן נ' סנדרוסי ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת עדנה יוסף-קוזין
מבקשת	הדר דהן
נגד	
משיבים	1. אסף דוד סנדרוסי 2. עמי סנדרוסי 3. אלעד סנדרוסי 4. דניאל סנדרוסי 5. אדם אלימלך

ב"כ המבקשת - עו"ד יעקב פלומ

ב"כ המשיבים - עו"ד צופית טל

החלטה

1. בפני בקשת המבקשת לצו מניעת הטרדה מאיימת נגד המשיבים.
2. בין המשיבים או מי מהם לבין בעלה של המבקשת, מר דרור דהן (להלן: "דרור"), סכסוך כספי. לטענת המשיבים, דרור חייב למי מהם סכומי כסף גדולים. על רקע סכסוך זה, ביום 16.05.16 המשיבים הגיעו לבית המבקשת ובעלה.
3. לטענת המבקשת, המשיבים הגיעו לביתה בשעה 20:00 לערך, ישבו עם דרור וניהלו שיחה סוערת בה טענו כי דרור רימה אותם וגנב מהם 500,000 דולר. השיחה התדרדרה לצעקות ואיומים. לטענת המבקשת, היא ביקשה מהמשיבים לעזוב את המקום. הם סרבו, צעקו, איימו וגרמו נזק לרכוש. לטענתה, הם דרשו ממנה המחאה על סך של 850,000. לדבריה, בשעה 03:00 לערך, לאחר שהמשיבים סרבו לעזוב את המקום ובשל לחצם ואיומיהם, היא חתמה על שיק על סך 850,000.

ומסרה אותו למשיבים. לדבריה, לשיק לא היה כיסוי. לדבריה, היא הייתה נסערת ולא הייתה מסוגלת לרשום את השיק, אביה שנכח במקום רשם את השיק והיא חתמה עליו. באירוע נכחו גם אמה וגם הוריו של דרור. לדברי המבקשת, למחרת, 18.05.16, המשיבים הגיעו שוב וביקשו לקחת מחשב אשר שייך למשיב 1, מר אסף סנדרוסי. המבקשת אפשרה להם לקחת את המחשב. הם ביקשו עוד כסף ובהמשך אמה, גב' רחל גרוס, הזמינה משטרה.

4. המבקשת ייחסה למשיבים מעשים כדלקמן:

א. ביחס למשיב 1, מר אסף סנדרוסי, המבקשת טענה כי בשנה האחרונה הוא למד אצל דרור לסחור בבורסה. ביום 16.05.16 הוא הגיע נסער, אמר שדרור גנב ממנו, איים, נשא נשק על גופו, זרק ושבר כסאות, שבר מתלה כביסה, קילל, איים על הילדים והשתולל. לדברי המבקשת, משיב 1 אמר שהוא צריך שיק על סך ₪850,000 כי זה כסף של הורי אשתו המיועדים לדירה והוא צריך לשלם את הכסף למחרת היום לקבלן אחרת יצטרך לשאת בקנס בסך ₪300,000. לדברי המבקשת, משיב 1 אמר שהוא לא יוכל לחזור לביתו ללא השיק משום שאשתו גרשה אותו מהבית והוא לא רואה את הילדים. לדבריה אמר: "אין לי בית לך לא יהיה בית, אין לי אישה גם לך לא תהיה אישה, אין לי ילדים גם לך לא יהיו ילדים", "אני מכיר את הילדים שלך ואני יודע איפה הם נמצאים", "על הזין שלי הילדים שלך", "לא תראו יותר את הילדים שלך עדיף שתכתבו שיק".

ב. ביחס למשיב 2, מר עמי סנדרוסי, המבקשת טענה כי הוא דפק על השולחן ואמר: "דורשים כסף, לא מעניין אותי שום דבר".

ג. ביחס למשיב 3, תומר סנדרוסי, טענה כי איים וצעק.

ד. ביחס למשיב 4, עו"ד אלעד סנדרוסי, טענה כי ביום 16.05.16 הוא היה שותף לצעקות. למחרת כשהגיע לבית המבקשת, הצמיד לפניה של גב' רחל גרוס, אמה של המבקשת, טלפון והקליט. הוא שאל את גב' גרוס אם היא ערבה לשיק, היא השיבה שכן והוא הקליט זאת.

ה. ביחס למשיב 5, מר דניאל סנדרוסי, המבקשת טענה כי הוא פוצץ קנקן מים מזכוכית.

ו. ביחס למשיב 6, עו"ד אדם אלימלך, המבקשת טענה כי הוא היה דומיננטי בשיחה והציג את עצמו כעורך הדין של החבורה. לדבריה, כינה את דרור "גנב", הוציא את מכשיר הטלפון הנייד שלו מכיסו ואמר "אנחנו לא מקליטים"; אמר שדרור גנב מהם כסף ושהם דורשים אם הכסף חזרה ושהם לא ילכו מהמקום ללא שיק. לדברי המבקשת, הוא אמר לה: "אם תזמיני את המשטרה מיד יעצרו אותך ואת תשבי בכלא כמו אתי אלון". עוד לדבריה, באירוע מיום 18.05.16 משיב 6 ברח מהשוטרים שהגיעו למקום והסתתר בין השיחים.

5. מטעם המבקשת הוגשו תצהירים של הורי המבקשת, גב' רחל גרוס ומר ברנרד גרוס, וכן תצהירים של הורי דרור, מר סימון דהן וגב' רוחמה דהן.

6. ביחס למשיבים 4 ו-6 מצויה התייחסות גם בתצהירי גב' רחל גרוס ומר ברנרד גרוס. גב' גרוס מסרה כי באירוע מיום 18.05.16 "עורך דין סנדרוסי הצמיד לפניי את הטלפון והקליט. אמרתי להם מה אתם עושים? אין לי ולבת שלי כסף יש לי את הצמידים קחו ולכו. עורך הדין שאלני את ערבה לשיק אמרתי כן רציתי שילכו. כל מה שהיו אומרים לי הייתי אומרת כן. הם סרבו. פחדתי. התקשרתי והזמנתי משטרה". (סעיף 22 לתצהיר). מר גרוס מסר כי משיב 6 הוציא את מכשיר הטלפון שלו מכיסו ואמר "אנחנו לא מקליטים". כן אמר שדרור גנב מהם כסף, הם דורשים את הכסף חזרה והם לא יעזבו את המקום ללא שיק. לדברי מר גרוס, משיב 6 אמר למבקשת: "אם תזמיני את המשטרה מיד יעצרו אותך ואת תשבי בכלא כמו אתי אלון". ביחס למשיב 4 אמר מר גרוס כי הוא הצמיד לפניה של גב' גרוס מכשיר הקלטה ושאל אותה "אתה ערבה לצ'ק?". לדבריו, מתוך לחץ במטרה לסלק את המשיבים מהבית גב' גרוס השיבה "כן...תלכו מפה...". לדבריו, כאשר הגיעו השוטרים משיב 6 ברח והסתתר בין השיחים. (סעיפים 4, 5, 22, 24).
7. מר גרוס מסר בתצהירו כי הוא חשב שמשיב 1 נושא נשק. בתצהירו אמר: "הבנתי שהולך להיות רצח". לדבריו, בשל חששו לשלום בתו, המבקשת, וילדיה, הוא אמר למבקשת לתת למשיבים שיק אפילו אין לו כיסוי.
8. המבקשת והמצהירים האחרים מטעמה נחקרו בחקירה נגדית על ידי ב"כ המשיבים. ככלל, עדויותיהם וגרסתם לא נסתרו.
9. המבקשת הייתה נסערת בדיון, היא בכתה וניכר היה שהיא מצויה בלחץ נפשי. לא התרשמתי כי התנהגותה מבוימת כטענת המשיבים.
10. הורי המבקשת, כמו גם הורי דרור, ככלל תמכו בגרסת המבקשת הן בתצהיריהם והן בעדותם. לא נמצאה עילה להטיל ספק בנכונות דבריהם או במהימנותם.
11. מן העבר השני, המשיבים נמנעו מהגשת תצהירי תשובה כך שטענות המבקשת לא נסתרו על ידם.
12. מטעם המבקשת הוגש דו"ח פעולה מיום 18.05.16, אשר נערך על ידי רס"ר אנדריאה שונוסר (**מוצג מב/2**). על פי האמור בדו"ח הפעולה, אמה של המבקשת, גב' רחל גרוס, דיווחה למשטרה אודות 6 אנשים שהגיעו לבית המבקשת עם נשק ועורך דין בטענה שחתנה, דרור, חייב להם כסף, הם לא מוכנים לעזוב את המקום ומאיימים עליו. בדו"ח הפעולה נכתב כי למקום הגישו שוטרים, גב' גרוס אמרה לשוטרים כי הנוכחים מאיימים על חתנה משום שככל הנראה הוא חייב להם סכום גדול של כסף. בדו"ח נרשם כי המבקשת נכחה במקום, שכבה על הספה התלוננה על כאבים בחזה, כולה רועדת ומאוד מפוחדת. בדו"ח נכתב כי המבקשת אמרה לשוטרים כי היא מפחדת מהמשיבים, "מפחדת על הילדים שלה". עוד נכתב כי המבקשת פונתה לבית חולים עקב בעיות בלב בעבר. צוין כי במקום נכחו משיבים

1, 2, 4 ו-5 (מר עמי סנדרוסי, עו"ד אלעד סנדרוסי, מר אסף סנדרוסי, מר דניאל סנדרוסי) אשר מסרו לשוטרים כי דרור זייף מסמכים וגנב סכום ענק של כסף. בדו"ח נכתב כי המשיבים הופנו על ידי השוטרים להגיש תלונה לגורם הרלבנטי.

13. ממכלול הראיות הלכאוריות כאמור ומבלי צורך להיכנס לפרטי הפרטים של האירועים, ברור כי המשיבים הגיעו לבית המבקשת ובעלה על רקע הסכסוך הכספי במטרה לקבל מהמבקשת ובעלה כספים. מהתצהירים והעדויות עולה לכאורה כי המשיבים הצליחו לקבל מהמבקשת שיק על סך של ₪850,000, על אף שהמבקשת לא רצתה למסור להם אותו. היא עשתה כן, לכאורה, בגלל התנהגותם הלכאורית, כאמור לעיל, של המשיבים, מתוך לחץ ופחד ועל מנת שהמשיבים יעזבו את המקום.
14. המבקשת הציגה דו"ח מד"א מיום 18.05.16. (**מוצג מב/3**). על פי הדו"ח, צוות מד"א הגיע לבית המבקשת ב- 18.05.16 שעה 22:00 לערך שעה שהשוטרים נכחו במקום. באנמנזה נכתב כי בשל איומים המבקשת נכנסה ללחץ וכתוצאה מכך סבלה מקוצר נשימה. נכתב כי המבקשת פונתה לבית חולים מאיר. מדו"ח זה, כמו גם מדו"ח הפעולה, עולה כי האירועים כאמור והתנהגות המשיבים השפיעו לרעה על בריאותה הגופנית והנפשית של המבקשת עד כדי כך שהיא נזקקה לטיפול רפואי.
15. הבקשה הוגשה לבית המשפט ביום 07.06.16, כשבועיים לאחר האירועים נשוא הבקשה. המשיבים טענו כי בנסיבות אלה, הבקשה נגועה בשיהוי ויש לדחותה מטעם זה. אינני מקבלת את הטענה. המבקשת הגישה תלונה למשטרה ביום 22.05.16 ופירטה בסעיפים 19-27 לתצהירה את שארע מאז. בהתחשב בכך ושאר נסיבות המקרה, אין מקום לדחות את הבקשה מטעמי שיהוי.
16. בנסיבות המקרה, כאמור לעיל, יהא זה סביר ומידתי להיעתר לבקשה במובן זה שייאסר על המשיבים ליצור קשר עם המבקשת או להגיע לביתה.
17. מובהר כי הדיון בבקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת הוא לכאורי בלבד ואין בו כדי לקבוע כל מסמרות ביחס לנכונות טענות הצדדים וצדקתן.
18. הצו אשר ניתן בהחלטה מיום 07.06.16 יעמוד על כנו ויהיה בתוקף למשך 4 חודשים מהיום.

המזכירות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' תמוז תשע"ו, 12 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

